

Έτσι που αφήσαμε να γίνουν οι καταστάσεις
κοιτώντας ο καθένας την πάρτη του
ναι, είναι αλήθεια: σήμερα φοβόμαστε, και χάνουμε!

ΧΑΝΟΥΜΕ με τις μειώσεις των μισθών
ΧΑΝΟΥΜΕ με τις απολύσεις
ΧΑΝΟΥΜΕ με την ανεργία

Αλλά αν είναι να συντομέψουμε
αυτή την εποχή των απωλειών
θα το κάνουμε πολλοί μαζί.

Με το κεφάλι ψηλά, **ΣΑΝ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΣΑΝ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ!!**
Γιατί ένα και μοναδικό είναι που πρέπει να χάσουμε:
ΤΟΝ ΦΟΒΟ ΜΑΣ

Και ένα που πρέπει να κερδίσουμε:
ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ, Ο ΕΝΑΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

συνέλευση πλάνου 30 / 900

πλάνο
30/900
ΕΥΡΩ κεντάρες, ρουτιάς, μισός

Το μαγαζί όπου δουλεύεις
“δεν πάει καλά”;

Η επιχείρηση “ζορίζεται”;

ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΛΕΕΙ
ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΕΣΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ
ΑΛΛΙΩΣ “ΘΑ ΒΑΛΕΙ ΛΟΥΚΕΤΟ”;

Το υποψιάζεσαι ίσως
ότι το “δεν βγαίνουμε, γι’ αυτό...” του εργοδότη
είναι σκέτος εκβιασμός!!!

ΜΟΝΟ ΠΟΥ Ο ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ ΑΦΟΡΑ ΜΑΖΙ ΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΑΣ!!!

Ξέρεις, για παράδειγμα, τι έχει το αφεντικό στους τραπεζικούς λογαριασμούς του; Ξέρεις την ακίνητη περιουσία του, δική του και της οικογένειάς του; Ξέρεις αν έχει, και πόσες, off shore, όπου βάζει καταθέσεις και περιουσία για να γλυτώνει τους φόρους; Όχι, δεν ξέρεις - αυτά απαγορεύεται να τα ξέρουμε!

Οι αλήθειες εδώ είναι λοιπόν τρεις.

Πρώτον, σπάνια οι επιχειρηματίες (ακόμα και οι “μικροί”) κινούν τις επιχειρήσεις τους με δικά τους λεφτά. Ο κανόνας είναι να δανείζονται απ’ τις τράπεζες (“κεφάλαια κίνησης” λέγονται αυτά τα δανεικά) και να ξεχρεώνουν με ένα μέρος των κερδών τους.

Δεύτερον, τα υπόλοιπα κέρδη τους (απ’ την κλεμμένη μας δουλειά), που είναι και τα μεγαλύτερα, το βάζουν στην άκρη, φτιάχνοντας την περιουσία τους. Και, φυσικά, δεν τους νοιάζει να “κρατήσουν το μαγαζί” πληρώνοντας ανθρώπινους μισθούς σε περιόδους που “η αγορά δεν κυλάει”.

Και τρίτον, κάνουν λογαριασμούς πάντα με υψηλά ποσοστά κέρδους. 10%, 20%, 30%. Αν το κέρδος τους πέσει απ’ αυτά τα όρια, ακόμα κι αν συνεχίζει να υπάρχει, τότε... “δεν βγαίνουμε”, και “πρέπει να κάνετε θυσίες”. Παράδειγμα γνωστό: η πρώτη επιχείρηση που ζήτησε μείωση μισθών επειδή “δεν βγαίνουμε”, η ΝΕΟΓΑΛ, είχε καθαρά κέρδη - αλλά δεν ήταν αρκετά!...

Αυτές οι τρεις αλήθειες είναι, τελικά, η εξής μία:
- Ποτέ οι εργοδότες δεν πληρώνουν περισσότερα, γιατί ποτέ “δεν πηγαίνουν καλά”!!!

Πάντα γκρινιάζουν, γιατί πάντα θέλουν περισσότερα. Θυμάσαι ποτέ κάποιιο αφεντικό να μοιράστηκε τα κέρδη του μαζί σου; ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΚΑΛΟΣΥΝΗΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ!

- Κανένας εργοδότης δεν “υπογράφει συμβόλαιο” (με τί ρήτρες άλλωστε; την περιουσία του; κα!) **ότι δεν θα κάνει σε λίγους μήνες τις απολύσεις που γλυτώνουμε σήμερα όταν δεχόμαστε να δουλεύουμε φτηνότερα!** Όποτε θέλει βαραίνει κανόνι, και “άντε γειά”!!!

- ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ! Κάθε δικιά μας οπισθοχώρηση ανοίγει ακόμα περισσότερο την όρεξή τους!

Αν σήμερα ή αύριο δεχτούμε να δουλεύουμε πιο φτηνά, σε έξι μήνες ο εργοδότης θα μπορεί να κάνει απολύσεις υπολογισμένες πάνω σε μικρότερο μισθό! Θα δίνει (αν δίνει...) αποζημίωση με βάση τους τελευταίους (δηλαδή: χαμηλότερους) μισθούς...

Λογικά είναι αυτά... Όμως:

Φοβόμαστε μη χάσουμε τη δουλειά...

Φοβόμαστε μη χάσουμε το μισθό...

Ανθρώπινο είναι να φοβόμαστε... Αν όμως δεν βάζουμε γερές δόσεις λογικής κόντρα στους φόβους μας, τότε θα μας σέρνουν συνέχεια απ’ το μανίκι. Προς τα κάτω, πάντα προς τα κάτω.

**Υποχωρώντας
στους εκβιασμούς
τί κερδίζουμε άραγε;
ΧΑΝΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΛΙΓΟ
ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ
ΠΡΟΦΥΛΑΞΟΥΜΕ
Την αξιοπρέπειά μας!**

Είναι μυστικό; Άμα δουλεύουμε τσάμπα, κανείς δεν θα θέλει να μας απολύσει!! Αυτό είναι λοιπόν το τέλος της κατηφόρας των φόβων μας; Να δουλεύουμε δωρεάν;